

fattigdomsproblem – også har været et klart signal, lige så vel som synspunkterne om retten til sundhed, retten til uddannelse har været præcise.

Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg beklager, hvis jeg så mange gange har sagt, at Danmark er et foregangsland, så det har efterladt et indtryk af, at jeg sådan synes, at Danmark er ideelt på ligestillingsområdet. Det synes jeg bestemt ikke. Vi har meget at gøre med hensyn til ligestillingsarbejdet også i Danmark, også som fru Anni Svanholt nævnte et par eksempler på. Men det er jo sådan set også baggrunden for, at vi netop nu i de her timer vel dybest set arbejder for at få et nyt lovgrundlag, prøver at styrke forvaltningens evne herhjemme også til at få mere fremdrift, hvad enten det nu drejer sig om ligeløn, eller det drejer sig om overgreb mod kvinder. Så jeg står bestemt ikke her som en minister med et billede af, at alt er i skønneste orden i Danmark, bestemt ikke. Men dog alligevel er vi et stykke længere, end de allerfleste andre lande, og det er lige præcis det, der forpligter os yderligere både på udebane og også på hjemmebane.

Jeg vil slutte med at sige til fru Tove Videbæk, som refererede til en kritik af vores implementering af dele af beslutninger i FN-systemet, at jeg vil svare på det på den måde, at jeg måske nok synes, at der er et behov for at få en lidt nøjere belysning af det. Det er klart, at det er ubehageligt, når Det Danske Center for Menneskerettigheder kan komme med så præcis en kritik, som den blev gengivet her fra Folketingets talerstol, så jeg påtager mig ansvaret for at få belyst og få vurderet, på hvilken måde man kan løse nogle af de problemer, som fru Tove Videbæk meget fint gjorde rede for.

Så tak for debatten, også tak for forslaget til vedtagelse, der formentlig bliver vedtaget med et meget stort flertal. Jeg vil sluttelig tilslutte mig fru Elisabeth Arnolds appel til partiet Venstre, det store liberale parti, som jo har været med i mange år også på ligestillingsfronten, om dog endnu en gang at gøre sig en overvejelse om, hvorvidt man ikke også skulle give den danske delegation det mandat, at det er et endnu bredere flertal, der står bag dem, der rejser til New York.

Anni Svanholt (SF):

Jeg vil meget gerne fortsætte dér, hvor også fru Tove Videbæk slap, nemlig det, der vedrører vold mod kvinder.

Jeg vil hermed opfordre regeringen til at gøre en forstærket indsats. Fra SF's side har vi rejst sagen i Retsudvalget, og vi mener altså, at der skal gøres mere her, også ude i de små hjem.

Med hensyn til handelen med kvinder vil jeg også gerne uddybe, at der er det jo kvinderne i Øst- og Centraleuropa, der i særlig grad lider under kræfternes frie spil og den helt uregulerede kapitalisme efter Murens fald, og handelen med kvinder er et omfattende problem. Det må der gøres noget ved. Vi mener i SF, at regeringen også her burde tænke på, at man måske også kunne støtte kvinde-ngo'er, ikke alene i Øst- og Centraleuropa, men andre steder i de afsenderlande, der er, sådan at man både arbejder meget grundlæggende med det og altså også gør en indsats lokalt.

I forbindelse med kvinders ret til asyl på baggrund af kønsbestemt forfølgelse vil vi gerne opfordre til, at Danmark gør det samme som Canada, nemlig udarbejder særlige regler for behandling af kvindelige asylansøgere. Reglerne sikrer, at der bliver opmærksomhed på kønsspecifik forfølgelse.

Så til kvinder og fattigdom. Hovedkonklusionen fra det sociale topmøde og fra kvindekonferencen var meget klar: Hvis verden skal afskaffe fattigdom, skal der sættes aktivt på kvinderne på alle områder. Kvinderne er nøglepersoner, og udviklingen hænger meget nøje sammen med kvinders stilling i samfundet.

Vi mener i SF, at det fortsat er en hovedopgave at bekæmpe fattigdommen ved at sætte stærkere på kvinderne både i det danske bistandsarbejde og internationalt, og derfor vil jeg gerne understrege vigtigheden af – og er meget tilfreds med det, der er i forslaget til vedtagelse – at forstærke indarbejdelse af kønsaspektet i planlægning og forvaltning af udviklingsbistanden. Der er jo nye strategier i støbeskeen, der hedder Partnerskab 2000, og her er det naturligvis vores forventning, at kønsaspektet bliver stærkt opprioriteret.

Jeg vil også gerne rose regeringen for, at man har lavet en manual om seksuelle rettigheder og sundhed, som bliver integreret i alle bistandsområder. Netop bekæmpelse af aids er en meget central opgave i forbindelse med udviklingsbistanden. Der skal gøres en stor indsats i den primære sundhedstjeneste, så der bliver bedre viden om fødsler, hygiejne og prævention og let adgang til prævention, som her er nødvendigt for at bekæmpe hiv og aids.